

[Jytte Andersen]

arbejdsmarkedslovgivningen skabes mulighed for en forhandling om nogle styringsformer, som sikrer den ensartethed, som vi er optaget af i socialdemokratiet?

(Kort bemærkning).

Kirkegaard (KF):

Nu skal vi passe på, at vi ikke bliver for centralistiske. Vi har et grunduddannelsessystem i Danmark, og det skal vi naturligvis holde fast ved, men det lovforslag, som vi har til behandling i øjeblikket, åbner jo mulighed for, at der tages lokale hensyn til denne efteruddannelse, lokale hensyn, som kan være afhængige af den erhvervsstruktur, der er i den pågældende egn. Det mener vi da er meget positivt, og det støtter vi.

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Hvis Knud Larsen-rapporten ikke er omdelt, skal jeg sørge for, at det sker, så snart det overhovedet er muligt, og jeg vil gerne beklage, at det ved en fejltagelse ikke er sket før. Jeg husker, hvordan jeg blev irriteret den ene gang efter den anden, da jeg som ordfører for en eller anden sag kunne læse om en rapport i avisen, som jeg ikke havde modtaget. Det er uantageligt, og det skal ikke finde sted.

Jeg vil gerne føje til, at hvem som helst, der ser en avisnotits om en rapport, som skulle være kommet i et vist antal eksemplarer, og som omtales i pressen, er velkommen til at ringe til ministeriet; så vil jeg tro, at man kan få et eksemplar bragt over med lynets hast, og hvis ikke det har været tilfældet, beklager jeg også det.

Man kan skabe sammenhæng mellem grunduddannelse og efteruddannelse på to måder. Man kan gøre det ved centrale direktiver, ved at lave systemer i ministeriet eller i centrale råd, og så kan man på den anden side gøre det på den måde, at man lader aktiviteten gro frem efter de lokale behov. Ad den sidste vej kan der også skabes sammenhæng, fordi der jo derved skabes en umiddelbar forbindelse mellem dem, der laver det ene, og dem, der laver det andet. Det er på den måde, vi skal have sammenhæng imellem grunduddannelse og efteruddannelse, og ikke ved at lave et meget stift system.

Der er i virkeligheden noget naturligt i, at man har et relativt styret system, når det gæl-

der faglærte og ufaglærte, for dér har vi jo nogle store og ret ensartede grupper. Men når vi går uden for de ufaglærtes og de faglærtes rækker, kommer vi ind i et område, hvor der er vidt forskellige kvalifikationsbehov – forskellige fra egn til egn og forskellige fra virksomhed til virksomhed – og derfor har vi på dette felt brug for et mere decentraliseret system. Det tror jeg i virkeligheden ikke der er nogen som helst der bestrider.

Dermed tror jeg at jeg har sammenfattet min besvarelse af de forskellige spørgsmål, der er kommet. Dog havde fru Alice Faber en række detailspørgsmål om, hvilken kompetence man fik af disse kurser, og hvilken længde de skulle have. Alt det kan man selvfølgelig ikke svare på, for det afhænger af de lokale behov. Med hensyn til, hvem der kan få voksenuddannelsesstøtte, kan man for det første sige, at det kan i hvert fald ikke nogen, der er ansat i en virksomhed, som er naturlig betaler, og heller ikke folk, som f.eks. er langtidsløse og kan få uddannelsesyndelse, mens de går der. Men der kunne være grupper, som falder uden for disse støttemuligheder, og derfor er der en hjemmel – undskyld, jeg bruger ordet – til, at man via ministeriet kan give støtte til opretholdelse af en rimelig levestandard.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Først vil jeg sige tak til undervisningsministeren for, at han vil sikre, at vi nu endelig får Knud Larsen-rapporten. Vi har fået at vide, at den er ved at blive trykt til os, men trykket er altså ikke nået frem endnu.

Jeg fik ikke svar fra hr. Ole Vig Jensen på, hvordan 10 punkts programmets intentioner – selv om vi her taler om den erhvervsrettede del – opfyldes i dette forslag, hvor der står, at også deltagere gives en udstrakt frihed til at bestemme form og indhold – når det sammenholdes med alle bemærkningerne om, at det skal ske ud fra virksomhedernes behov.

Undervisningsministeren sagde, at vi ikke skal have et stift system, og det er jeg fuldkommen enig med ham i, men en konsekvens af en så decentral videreuddannelsesmodel som den, vi ser her, er, at vi vil få en meget tilfældig og forskelligartet styring af uddannelserne ud fra det lokale erhvervslivs interesser, og det er det, vi er imod.